



ပုဏ္ဏမိ

နယ်ရှင်လေးနှစ်ရပ်



GRAPHIC DESIGN
YE MINN AUNG (EMPEROR)

အခန်း(၁)

ဖြစ်ပျက်နေသော အခြေအနေတစ်ခုအတွက် "ထား" မှာ ရယ်ကလည်း ရယ်ချင် ... မခံချင်စိတ်လေးကလည်း အနည်းငယ်စွက်ကာ ... ထားရဲ့ မျက်နှာလေးက ပြုံးမဲ့မဲ့လေးဖြစ်နေလေသည်။

"အမေခင်" ဟာ ထားကို လျှော့ပဲလျှော့တွက် လွန်းတာလား ... ဒါမှ မဟုတ် ပိုပဲပိုတွက်ထားမိတော့တာလား ... ။ ပိုတွက်ထားသည် ဆိုလျှင်တော့ ထားရဲ့ စိတ်ရင်းသဘောရင်းဟာ လူသာမန်တွေထက် ဘာမှ မကြီးကျယ် မမြင့်မြတ်လှဘဲ ... သာမန်အတိုင်း ပုပ်စပ်မှုတွေ ... ညစ်ညမ်းမခံချင်မှုတွေ ရှိနေတတ်တာကို အမေခင် သိအောင် ထားက ရှင်းပြချင်လှသည်။ ။ ဒါမှ မဟုတ် လျှော့တွက်ထားတာဆိုရင်ကော ...

"ကိုကိုကြီး" ဟု အမည်ရသည့် အမေခင်ရဲ့ သားတော်မောင် လူ့အဖိုးတန်ကြီးကို ... သူ့ချည်းသက်သက်မှာ ရွှေနဲ့ စိန်နဲ့ ပုံစက်ပေးရင်တောင် မလိုချင်လှသော ထားဟာ ... ဒီပြင်မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်နဲ့ ပိုင်းပြီးမှ ယူရတော့မည်ဆိုတာကတော့ ထားရဲ့ တစ်ကိုယ်ရည်အတ္တကို ထိခိုက်လွန်းရာကျနေတာပေါ့ကွယ်။

"ချားကိုးလ် (Charcoal) တဲ့ တော် ... မဲတူနက် ချိတ်နေမှာ သေချာတဲ့ အသားအရေနဲ့ ဆတ်ကော့ လတ်တော့ မိန်းမမျိုးကို ငါ့သားက အတည်ကြိုက်တာဖြစ်နိုင်ပါ့မလားအေ ... ဘာတွေမက်နေအောင် ဆွဲဆောင်

ထားမှန်းမှ မသိတာ"

ကိုယ်တိုင်က 'အထက်သူ' တစ်ယောက်မို့ ညှိစိမ့်လောက် လှပသော အသားအရေကို ပိုင်ဆိုင်ထားပါလျက် ဖြူဝင်းဥနေသော အသားအရေနှင့် ခန့်ညားတင့်တယ်သော ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ကို ခေါင်းခေါက်ယူနိုင်ခဲ့သော၊ ဖခင်ထက် အနည်းငယ်မသာတောင် လုံးလုံး ကြီးမယုတ်လျော့သော သားတော်မောင်မျိုးကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ မွေးဖွားထားနိုင်သော် 'အမေခင်' ဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ တော့ 'အသားအရောင်ခွဲခြားရေးဝါဒ' ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်လက်ကိုင် ထားသုံးစွဲတတ်ပေသည်။ ။

ထားဖြင့် တစ်ခါတလေကျ ယောင်ယမ်းပြီးတော့ (ခဏပဲဖြစ်ဖြစ်) ညှိကြည့်လိုက်ချင်ပါသေး ... ။ စိန်ကလပ် မြကလပ်နဲ့ ဆက်ယူတော့မတတ် မျိုချမတတ် သဘောတူနေတဲ့ ဒီချွေးမလောင်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ ညှိမှောင်မှောင်လေးများ ဖြစ်နေခဲ့ရင် အမေခင်စိတ်ထဲ ဘယ်လိုများ ရှိနေလိမ့်မလဲလို့ လေ။

ထားကတော့ 'ချားကိုးလ်'ဆိုတဲ့ နာမည်ဟာ ကိုကိုကြီးလက်ချက်နဲ့ ကင်းမှာ ကိုမဟုတ်ဟု ဘဲ အတိအလင်း စွပ်စွဲချင်သည်။ ။ သူတစ်ကိုယ်လုံး အကောင်းဆုံးတွေဖုံးနေပြီး အပြစ်တင် နာမည်ဖျက်ချင်စရာ တစ်ကွက်မှ ရှာမတွေ့နိုင်တဲ့ ကိုကိုကြီးဟာ ... တစ်ပါးသူတွေရဲ့ အားနည်းချက်တွေကို ရှာတွေ့ပြီး နာမည်ဖျက် ပြောင်နောက်နေရမည်ဆိုရင် ... နှစ်ယောက်မရှိတာ ထားသိသည်။ ။

ထားရဲ့ "နွယ်ထားနှစ်မ" ဆိုတဲ့ ချစ်စရာလှပသော နာမည်လေးကိုပင် (တခြားအသရေ ဖျက်ချင်စရာ ကလည်း ရှာမတွေ့လေတော့) ထားမကြိုက်ဆုံး 'နှစ်မ' ဆိုတဲ့ နှစ်လုံးကို ဖြတ်ခေါ်ကာ အရှေ့ကမှ 'ငါ့'

ဆိုတာကြီးထပ်ဖြည့်ပြီး ‘ငါ့နှစ်မ’ ဟု လုပ်တတ်တာမို့ ထားမှာ အမြဲပင် စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်ရမြဲ။

ခုလည်း ဒီမိန်းကလေးခမျာ သူ့မိဘတွေက အဦးဆုံးချစ်ရသော သမီးလေးမို့ထင်ရဲ့ ... "မဦးချစ်" ဟု အမည်တွင် စေခဲ့တာကို ... "ချားကိုးလ်" ဖြစ်နေကတည်းက ကိုကိုကြီးမှ ကိုကိုကြီးပင်ဖြစ်မှာ ... ။ ထားကတော့ ဒီမိန်းကလေးကို မမြင်ဘူးသေးပေမယ့် ‘မီးသွေး’ လို့ တွင် ခေါ်ရလောက်အောင်ထိ မဲနက်မနေနိုင်ပါဘူးဟု စာ တစ်ဖက်သတ်ယူဆချင်သည်။ ။

"အမေခင်ဟာ ဘယ်လိုမိန်းမမြတ်အမျိုးအစားကိုမှ ချွေးမအဖြစ် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရွေးချယ်ထားသလဲဆိုတာ ဒင်းသိမှ ဖြစ်မှာ ပေါ့ သမီးထားရယ် ... ဒီဟာမလေးမျိုးဟာ လောကကြီးမှာ ပိုက်ဆံအတွက်ပဲ လူဖြစ်နေကြတာမျိုးတွေပါ ... သူတို့ မထင်မှတ်လောက်တဲ့ အတိုင်းအတာမျိုးနဲ့ ပုံပေးလိုက်ရင် ငေါက်ခနဲ ကိုယ့်လိုရာလိုက်မယ့် ကလေးမမျိုးပါ။ ငါ့သားရဲ့ ဘဝမှာ လည်း ဘာမှ အရေးမပါတဲ့ အခန်းကဏ္ဍမျိုးကနေ ရတာပါ ... ကိုယ့်သားပဲ ကိုယ်သိတာပေါ့ကွဲ့ ...

ဒါပေမဲ့ ငါ့သမီးလက်ကိုအပ်ရမယ့် ကိုကိုကြီးကို အမေခင်က နာမည်ပျက် အမဲစက်တစ်ခုမှ မရှိဘဲ အပ်လိုက်ချင်တာကွဲ့ ... ကိုယ့်စိတ်ဆန္ဒဘာမှ မပါဘဲ ပိုက်ဆံဖြုန်းရရုံလုပ်နေတဲ့ ဒီအလုပ်ကို မလုပ်နဲ့ တော့လို့ အမေခင်က သူ့ကိုထောက်ပြပြီး သွားတားလိုက်ရင် ဒင်းက အမေကို ကလိချင်စိတ်နဲ့ ပိုကဲပြမှာ ...

ဒီတော့ ဟိုဟာမလေးဘက်ကပဲ လှည့်ဝင်ရမှာ ပဲ ... တောင်းသလောက် ပုံပေးလိုက်မယ်ကွယ် ... ကိစ္စရှင်းရင်ပြီးရော ... နို့မို့ဆို အမေခင်ကိုယ်တိုင်ပဲလုပ်ပါရဲ့ ... သားတော်မောင်က အမေခင်ပါလာရင်

ပို၍မှာ ... ထားက သွားတားတာ ဆိုရင်တော့ ကနေတားရင် နက်ဖြန်ပဲ နောက်ဆုတ်လိုက်မယ့် အကောင်စားလေးမျိုးပါ။"

အမေခင်နောက်ဆုံးစကားကိုတော့ ထားက ခြွင်းချက်မရှိ ထောက်ခံ လိုပေသည်။ ။ "ငါ့နှစ်မနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ အလိုလား ဆုံးဆန္ဒပဲ" ဆိုသော စကားကို အတည်လိုလို နောက်သလိုလိုနဲ့ အထက် စီးကနေ အကြောကြီးဖြင့်ပြောခဲ့သော ကိုကိုကြီးဟာ ... ထားကများ သူ နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ အရေးမှာ ဖြောင့်ဖြူးဖို့ အတွက် တစ်ဖက်မိန်းကလေးကို ငွေသွားပေးပြီး ရှောင်ခိုင်းသည် ဟူသောသတင်းကိုသာ ရခဲ့ရင် ... သူ့ရဲ့ အောင်ပွဲကို သူ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ကျင်းပသော ထိုမိန်းကလေးကို ယောင်လို့ မှ မျက်စောင်းတောင်လှည့်ထိုးတော့မှာ မဟုတ်တာ ထား သိ သည် ။

ထားသိသလို အမေခင်လည်း သိလို့ သာ ဒီလောက်ရက်စက်တဲ့ အကြံကိုရပြီး ... ထားအပေါ် ရက်ရက်စက်စက် ခိုင်းစေဝံ့တာပေါ့ ... ။ အမေခင်က ထိုမိန်းကလေးထံသွားပါဆိုရင် ထားက မသွားဘဲမနေမှာ လည်း ကြိမ်းသေနေတာပဲဟာ ... ။

သွားတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ ... ဒါပေမဲ့ အမေခင် ဆောင်ရွက်ခိုင်းသ လို ထိုမိန်းကလေး အိမ်ရောက်တာနဲ့ ‘ဘုတ်’ ခနဲ ငွေထုပ်ကြီးကို ပုံချလို က်ပြီး "ကဲ ... ချားကိုးလ် ... ဒီငွေထုပ်ကြီးကိုယူပြီး တို့ ရဲ့ ကိုကိုကြီးကို ရှောင်ပေးပေတော့" လို့ များ ထားက ပြောရဦးမတဲ့ လား။ ထားက အရမ်းရယ်ကြည့်လိုက်ချင်သည်။ ။

"ဘာတွေမက်နေအောင် ဆွဲတောင်ထားမှန်းမှ မသိတာ"

ဆိုတဲ့ အမေခင်စကားအရ ကောင်မလေးက ခပ်ဆိုးဆိုးလေးပဲ ထား လိုက်ပါဦး ... ယောက်ျားလုပ်သူ ကိုကိုကြီးဘက်ကသာမပါရင် ဒီကိစ္စက

ဖြစ်ပွားလာပါ့မလားကွယ် ...။ ကိုကိုကြီးရဲ့ အသည်းနှလုံးထဲထိရောက်
မရောက်ဆိုတာကတော့ ကိုကိုကြီးနှင့်သာဆိုင်တဲ့ ကိစ္စ ...။ ချားကိုးလ်
နဲ့ လည်း မဆိုင် ... ထားနဲ့ လည်း မဆိုင်ပေ။ ပြီးကျတော့ အဲဒီ ချားကိုး
လ်ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးကို ကြားရသလောက် သတင်းအခြေအနေနဲ့ ဆို
ရင်တော့ ထားက စိတ်ထဲ မုန်းမျက်မိလောက်အောင်ထိ မဖြစ်မိသေး။

ကိုယ့်စိတ်ထဲ မုန်းမျက်နေမိပြီ ဆိုရင်တော့ အမေခင်ခိုင်းသလို လုပ်
ရုံမက ကိုယ့်ဘာသာတောင် ဘာဖြည့်ပြောရပြောရပေါ့ ...။ ခုတော့ ...
ကိုယ်တိုင်ကလည်း မုန်းတီးစိတ်မဝင် ... ပြီးကျတော့ ထိုမိန်းကလေးဆီ
ကမှ ထားက မရမက ပြန်လုယူရပါသည် ဆိုသောအဖြစ်ကိုလည်း ထား
က လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်ပေ။

"ထား မနက်ဖြန်လောက်ဖြစ်ဖြစ် သွားလိုက်ပါ့မယ်"

အတော်ကြီး ခက်ခက်ခဲခဲ ပြောယူရဦးမည်ဟု ထင်ထားရာက လွယ်
သူလျှော့လျူ့စွာ သဘောတူ ကတိရသွားသည် မို့ အမေခင်မျက်နှာက ဝ
င်းလက်သွားလေသည် ။ ကိုယ့်မိဘတွေမရှိကြတော့ကတည်းက ကိုယ့်
အပေါ်မှာ သမီးရင်းနှင့်မခြား ပြုစုထိန်းသိမ်းလာခဲ့သည့် အမေခင်ကို မေ
မေ့သူငယ်ချင်းဆိုတာထက် ကိုယ့်မိခင်ရင်းလိုပဲ ထားက ချစ်ခင်အားကိုး
ပါသည် ။

ဒါပေမဲ့ အမေခင်ရယ် ...။

အေးလေ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... မနက်ဖြန်မှာ တော့ ထားက ချားကိုး
လ်တို့ အိမ်ကို မရောက်ရောက် ဖြစ်အောင်သွားမှာ သေချာပါသည် လေ။

"ချားကိုးလ် ... အဲလေ ... မဦးချစ်တို့ အိမ်ဟာ ဘယ်အိမ်ပါလိမ့်ကွယ်"

ကြည့်လေ ... စကတည်းက ယဉ်သကို။ ဒီလိုခရီးမျိုးမှာ ဒရိုင်ဘာအပိုတစ်ယောက်ကို ခေါ်ဆောင်မလာချင်တဲ့ ထားဟာ အိမ်ကလေးတွေ ပြုတ်ညပ်ရှုပ်ပွနေသော သူတို့ ရပ်ကွက်လေးထဲ ရောက်ပြီဆိုရင်ပဲ မျက်စေ့ကလည်ပြီ။ ကြုံရာကလေးမတစ်ယောက်ကို မေးကြည့်မိတော့လည်း ဒီမဟုတ်တဲ့ နာမည်ကြီးက အရင်ယောင်ပြီး ထွက်သွားမိရသေးသည် လို့ ... ။

သို့သော် ... ။

"အော် ... ချားကိုး ... တို့ အိမ်လား ... ဟိုရှေ့က သံဇကာကွက်အဖြူနဲ့ အိမ်မဲလေးဟာပေါ့၊ ညာဘက်အခြမ်း မဟုတ်ဘူး ... သူတို့ က ဘယ်ဘက်က"

အလို ... ဘယ့်နှယ် ... ချားကိုးလ်ဆိုတဲ့ နာမည်ဟာ တစ်ရပ်ကွက်လုံးသိနေအောင်ပင် တွင် သတဲ့ လား ... ။ ဒီပုံအတိုင်းဆို ကိုကိုကြီးရဲ့ လက်ရာမှ ဟုတ်ပါလေစ ... ။

ချားကိုးလ်တို့ အိမ်ရှေ့မှာ ကားထိုးရပ်ကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်အပြီးမှာ ထားအဖို့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် စနောင့်စနင်းလေး ဖြစ်သွားရပြန်သည် ။ ကြည့်ပါဦး ... အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့မှာ ကားရပ် ... အဲဒီကားပေါ်က မိန်းမတစ်ယောက်ဆင်းလာ ... စတဲ့ အဖြစ်အပျက်ဟာ

ဘယ်လောက်များ ထူးခြားလွန်းလို့ ဘေးဘီဝဲယာ အိမ်ပေါက်စေ့လောက်က လူများက ဒီလောက်ကြီး ဝိုင်းကြည့်နေကြတာတဲ့ လဲ ...။

ထားရဲ့ အပြင်အဆင်ဟာလည်း "နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်" ဆိုတဲ့ ထားရဲ့ အသက်နဲ့ လိုက်ဖက်ရုံ ... မြန်မာအင်္ကျီ ကိုယ်တိလက်ရှည်ခါးတိုဝမ်းဆက်နှင့် ...။ အလုပ်က တန်းလာခဲ့တာတောင် ဒီကိုလာမည်ဟု ကြိုတင်စီစဉ်ခဲ့တာမို့ လက်ဝတ်လက်စား အပိုတန်ဆာတစ်ခုမှ ဝတ်စားမလာခဲ့ ...။ ကားကလေးကတော့ နည်းနည်းကောင်းနေတာ ရှိတာပေါ့ ... ဒါနဲ့ များဘာဒီလောက်ထူးဆန်းငေးမော စပ်စုချင်နေကြသလဲ ...။

"ချားကိုးလံတို့ ကတော့ ဘာပြဿနာရှာထားပြန်ပြီလဲ မသိဘူးဟေ့"

"သူ့အကောင်ကြီးတွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ မိန်းမ လိုက်လာတာနေမှာ ပေါ့"

မတိုးတိမ်လှသော စကားနှစ်ခွန်းကြောင့် ထား စိတ်ပျက်သွားရပြန်သည်။ ။ ချားကိုးလံဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ဒီလောက်ပဲ အပေါ်စားထဲကတဲ့ လား။ ကျွတ် ... ရင်ဆိုင်ရမယ့်အရေး စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ ...။ ထားမျက်နှာတွေ နီရဲပူထူချင်လာသည်။ ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ အကြံအစည်ကြီးက ရှိသေးတယ်လေ ... ဒီလောက်ကိုတော့ သည်းခံနိုင်ရမှာပေါ့။

ထားမှာ မျက်လုံးပေါင်းများစွာတို့ ၏ ဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံကာ အိမ်မဲလေးဘက်သို့ ခြေလှမ်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာ ပင် ...

"မမထား ... ကျွန်မက မဦးချစ်ပါ"

"ဟင်"

အာမေဠိတ်တစ်ခု ယောင်ပြီး ထွက်သွားမိလောက်အောင် ထား

အံ့သြသွားရသည်။ ။ ချားကိုးလ်ဟု အခေါ်ခံရလောက်အောင် ညှိစိမ့်နေသော အသားရေနှင့် ခန့်မှန်းရခက်သောမျက်နှာထားတို့ ကို ပိုင်ဆိုင်သည့်ကောင်မလေး တစ်ယောက် ထားရှေ့မှာ ဘယ်တုန်းကရောက်လာသည် မသိ ... ‘ဘွား’ ခနဲရောက်နေနှင့်ကာ ... ထားကိုတောင် သူကဦးအောင် မိတ်ဆက်လိုက်ပြီ ...။

"မမထား ... ကျွန်မဆီလာတာလား"

"ဟုတ်တယ်"

ကိုယ့်ထက် ဆယ်နှစ်လောက်ငယ်မည့် (ကိုယ့်သတ်မှတ်ချက်အရ အပြစ်လည်း မကင်းလှသော) ဒီလိုမိန်းကလေးတစ်ယောက်က ကောင်းကောင်း ကြီး တည်ငြိမ်စွာ ရှိနေနိုင်ချိန်မှာ ထားက အံ့သြမှုတွေနှင့် ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ် ချကာ အချိန်ဖြုန်းမနေသင့်ပေ။

"တို့ မင်းကို ပြောစရာလေးတွေရှိလို့ ... နည်းနည်းညှိနှိုင်းချင်တာပါ"

"မမပြောမှာ တွေ ကျွန်မသိပါတယ် ... တကယ်တော့ ဒါဟာ ညှိလောက်စရာကိစ္စတောင် မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်မက မမလာညှိရလောက်အောင်ထိ အရေးမပါပါဘူး ... ဒါပေမဲ့ မမစကားပြောချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ကျွန်မလိုက်ခဲ့ပါ့မယ် ... မမ ကြိုက်မယ့်တစ်နေရာရာကို သွားကြတာပေါ့"

ထားစိတ်ထဲမှာ ရုတ်ခြည်းပင် ထိုမိန်းကလေးအပေါ် နှစ်သက်မိစိတ်တွေ အလုံးနှင့်အရင်း ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုကလေးမလေးထိုင်ဖို့ ရာ ကားတံခါးဘက်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဖွင့်ပေးမိပြီးမှ ကိုယ့်ဘက်တံခါးဆီ ကိုယ်ပြန်လျှောက်လာမိတော့ ချားကိုးလ်က ထားရဲ့ဘက်က တံခါးကို အထဲမှ နေပြီး ဖွင့်ထားပေးပြီးသား ဖြစ်နေနှင့်ပြီ။

ဝိုင်းကြည့်နေကြသော မျက်လုံးအစုံတွေအတွက်တော့ အထူးတဆန်းအဖြစ် ပြောစရာကောင်းကောင်း တစ်ခု ထပ်ရပြန်ဦး တော့မှာ ပေါ့လေ။ ထားကတော့ အဲဒီအဖြစ်ကိုပဲ သဘောတကျနှင့် ပြီး ချင်နေသည် ။

"မမ ... ကျွန်မဆီ တည့်တည့်ရောက် လာပြီ ဆိုရင်တော့ ချားကိုးလ် ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ မကောင်းမှု အဖြာဖြာကို နားမဆန့်လောက်အောင် ကြားထားပြီးပြီ နေမှာ ပါ"

လမ်းမှာ ထားက စကားစမရခင် ကောင်မလေးက အရင်စလာသည် ။

"တို့ ဘာမှ မကြားဖူးပါဘူး ... ဒီရောက်မှ နှစ်ခွန်းလောက် စကြား တာ"

ချားကိုးလ်က ရယ်သည် ။ သူ့ရယ်သံမှာ လောကကြီးကို အတော်ကြီး စိတ်နာ စိတ်ကုန်နေကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မုန်းတီးပြီး ပြက်ရယ်ပြုချင် နေသည့် လေသံမျိုးပင်တည်း။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် ခံနိုင်ရည်အင်အား လည်း အတော်ကြီးပြည့်နေကာ သူ အရေးမစိုက်ချင်သည့် ဘယ်အရာမျိုးကိုမဆို လုံးလုံးကြီး အရေးမစိုက် လျစ်လျူရှုကာ ခေါင်း မာတတ်မည့်ပုံမျိုးတွေလည်း အထင်းသားပင် ပါဝင်နေသေးသည် ။

ဒီလိုကောင်မလေးမျိုးဟာ အမေခင်ထင်ထားတာထက် ပိုပြီး အကိုင် ရအတွယ်ရခက်မည့်ဟာမျိုးလေးပေါ့။ သို့သော် ဆီးကြိုအောက်တန်းကျ ကာ ကက်ကက်လန် ပြန်ရန်ထောင်လွှတ်တာလောက်အထိ ကြိုတင်ခန့် မှန်းလာထားပြီးသား ထားအတွက်ကတော့ ဒီလိုအခြေအနေ အေးအေး စက်စက်ကို ပိုသဘောကျမိပါသည် ။

"တို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိနေလဲ"

"ကိုကြီးက ငါနဲ့ လက်ထပ်မယ့် နွယ်ထားနှစ်မဆိုတာ သူပဲလို့ တစ်ခါက ပြပေးထားဖူးပါတယ်"

အို ... အရမ်းအတ္တကြီးသောသူကြီးပါလား။ ကောင်မလေးနဲ့ တွဲနေစဉ်မှာ ပင် ဒီလို ပြသကြေညာထားသည် ဆိုတော့ ဒီကောင်မလေးအပေါ်မှာ ကိုကိုကြီးက ဘယ်လောက်အထင်အမြင်သေး အလေးမထား နှိမ်ချဆက်ဆံ ထားမလဲဆိုတာ ကြိမ်းသေ ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ ။

အင်း ... အခေါ်အဝေါ်ကတော့ အားကိုးတကြီးနဲ့ "ကိုကြီး" ဆိုပဲ ... ။ အော် ... မဟုတ်သေးဘူး ... ။ သူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လူတော်တော်များများက သူ့ကို ... 'ကိုကြီး' ဟု ပဲ ခေါ်ကြတာပဲ ... ။ အားလုံးနဲ့ တန်းတူခေါ်ပြီးမှာ ဆက်လက်နှုတ်ကျိုးနေတာ ဖြစ်ရမည်။

"မမ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ... ကိုကြီးနဲ့ ကျွန်မကြားမှာ ဘာမှ အဆက်အနှောင်အထုံးအဖွဲ့ သဘောမျိုးရှိမနေပါဘူး ... ကိုကြီးကဖြစ်ဖြစ် ဒါမှမဟုတ် ခုလို မမဘက်ကပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စကို ပြီးပြတ်စေချင်တဲ့ အခါမှာလုံးဝပြတ်စဲကြပြီဆိုတာ မမယုံကြည်ပါ"

အို ... လွယ်ကူပေါ့တိမ်လှချည့် ... ။ ထားမှာ ဝမ်းသာလုံးဆိုနေမည့် အမေခင့်မျက်နှာကြီးကို မြင်ယောင်လာမိတာနဲ့ အတူ ထားကိုယ်တိုင်ကတော့ ဒီလောက် လွယ်လှတာကို နည်းနည်းလေးမှ ကို စိတ်တိုင်းမကျနိုင်ပေ ... ။ ကောင်မလေးက သဘောမတွေ့လှသည့် ထားမျက်နှာရိပ်ကို အကဲခတ်နိုင်၍ လားတော့ မသိ။

"မမ မယုံရင် စောင့်ကြည့်ပါ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မက ကတိတော့ တည်ပါတယ် ... မမ ကြားထားရတဲ့ သတင်းတွေအရ ကျွန်မရဲ့ ကတိကို မမ အခုမယုံကြည်တောင် နောင်ကျရင်တော့ လက်ခံလာရမှာ ပဲ"

"အို ... မဟုတ်ပါဘူး ... တို့ က မင်းကို မယုံကြည်လို့ မဟုတ်ပါဘူး ... အခြေအနေကြီးကို မကြိုက်တာပါ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းတို့ က လက်ရှိမှာ ချစ်သူတွေပဲ မဟုတ်လား"

"မဟုတ်တာ"

ကောင်မလေးက ပြောပြီး တစ်ချက်အောင့် သက်သက်ရယ်လိုက်ကာ ...

"ကျွန်မက ကိုကြီးရဲ့ အတွဲပဲ"

"အတွဲ ... အတွဲဆိုတာ ဘာလဲ"

"ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုမပါဘဲ တွဲရုံသက်သက်ပဲလေ"

"အဲဒါ ဘာကြီးလဲ ... တို့ နားမလည်ဘူး"

"ဟင်း ဟင်း ... ဟုတ်တယ်နော် ... မမတို့လို အမျိုးကောင်းသမီးလေးတွေအတွက်တော့ လန့်စရာကြီးလို့ပဲ ... ဒါပေမဲ့ စိတ်ချပါ ... ကိုကြီးဟာ ကျွန်မကို လက်ဖျားနဲ့ မှ တောင် မထိဖူးခဲ့ပါဘူး ... မနက်မိုးလင်းကနေ မိုးချုပ် ... သူ့အလုပ်ချိန်အတိုင်း ကျွန်မက သူ့ဘေးမှာ ရှိနေခဲ့ရတယ် ... သူပြောသမျှ နားထောင်ရတယ် ... သူကားမောင်းရင် ဘေးက လိုက်ရတယ် ... သူ ထမင်းစားရင် အလိုက်တသိ ပြင်ကျွေး အတူစားရတယ် ... ဒါ သူ့ Secretary သဘော မဟုတ်ဘူး နော် ... သူ့မှာ သူ့ Secretary တစ်ယောက် သပ်သပ်ရှိတယ် ... ကျွန်မကတော့ သူ့ဘေးမှာ သူလိုရာကို ခစားရတဲ့ သူ့အဖော်သဘောပေါ့ ... ညနေခြောက်နာရီခွဲမှ ကျွန်မအိမ်ကို သူကိုယ်တိုင် ပြန်ပို့ပေးတယ် ... မမ နားမလည်တဲ့ အတွဲဆိုတာ အဲဒါပဲ"

ထားမှာ ခုထိ နားမရှင်းသေး။

"အဲဒီအတွက် မင်းမှာ ဘာအကျိုးရှိလဲ"

"ကျွန်မက သူထောက်ပံ့တဲ့ လခတစ်ခုကို ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ရဘဲ ရထားတယ်လေ ... ဆယ်တန်းမအောင်တဲ့ ... ကွန်ပျူတာမတတ်တဲ့ ... အင်္ဂလိပ်လို မပြောနိုင်တဲ့ ကျွန်မလို မိန်းကလေးမျိုးက ဒီလောက်များပြားတဲ့ လခကို ဘယ်အလုပ်ရှင်ဆီကနေ ရပါ့မလဲ ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီထောက်ပံ့ငွေအတွက် ကျွန်မဘက်က ခုန ကျွန်မပြောပြတဲ့ မိုးလင်းကမိုးချုပ်ယှဉ်တွဲနေရတာထက် ဘာမှ ပိုပြီး မပေးရဘူး၊ ဒါကို ယုံချင်လည်း ယုံ ... မယုံချင်လည်း နေကြ၊ ကျွန်မကတော့ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး"

ထားက ထူးခြားသည့် ဆက်ဆံမှုတစ်ခုကို အံ့သြနေမိသည်။ ။

အော် ... သာမန်ပြင်ပမှာ တွေ့ပြီး တွဲသွား တွဲ လာလောက်များ လား အောက်မေ့ပါတယ် ... ထားကိုယ်တိုင် လုံးဝမသိလိုက်ရဘဲ ... ရုံးဝန်ထမ်း သဘောမျိုးလို ခေါ်ခန့်ထားတာကိုး ... ။ အကြံကြီးလေစွ။

"ကျွန်မမှာ ပင်စင်ယူထားတဲ့ အဖေရယ် ... ဘာမှ လုပ်မစားတတ်တဲ့ အမေရယ် ... အရွယ်မရောက်သေးတဲ့ မောင်တစ်ယောက်နဲ့ ညီမတစ်ယောက်ရယ် ရှိတယ်လေ ... အိမ်စားရိတ်ကို ကျွန်မက တာဝန် မယူရင် ... ဘယ်သူကယူမှာ လဲ ... သမာအာဇီဝအလုပ်မျိုးကို ကျွန်မ အများကြီး မက်မောပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အရင်းအနှီးမှ မရှိတာ ... သူများ ဆီမှာ ပဲ အခစားဝင်ရမှာ ပဲ ... အဲဒီမှာ မှ အလုပ်ရယ်လို့ ဝင်လိုက်တိုင်း အလုပ်ရှင် ယောက်ျားတွေနဲ့ ပြဿနာတက်ဖို့ အမြဲလမ်းစပေါ်တယ်"

"ဟုတ်မှာ " ဟု ထားက ကျိတ်ပြီး ကောက်ချက်ချမိသည်။ ။ အသားအရေက ဘယ်လောက်ကြီးညိုပါသည် ပြောပြော စွဲမက်စရာ ရုပ်ရည်လေးက လှပတာထက် ပိုပြီးဆွဲတောင်မှု ရှိလွန်းနေတာ။

"ဝင်တုန်းကတော့ ရိုးရိုးဆိုပြီး ဝင်ခဲ့တဲ့ အလုပ်မှန်သမျှ

နောက်ပိုင်းမှာ ဆန်း လာပြီး ဘဝပါ ပျက်မလိုလိုမို့ အကြိမ်ကြိမ် အလုပ်ပြောင်းခဲ့ရပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်က ဝေဖန်သလို ကျွန်မက ပျက် မနေပါဘူး မမ ... ကိုကြီးကျတော့တစ်မျိုး ... ဝင်ရကတည်းက သူ့ရည် ရွယ်ချက်နဲ့ အလုပ်ပုံစံက ခပ်ဆန်းဆန်းပဲ ... သာမန်မိန်းကလေးဆို စိတ်တောင်ကူးမှာ မဟုတ်တဲ့ ဒီနေရာမျိုးကို မထူးဘူးဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး ဝင်ခဲ့ရပေမယ့် ... ဝင်ကတည်းက ခပ်ဆန်းဆန်းဟာ နောက်ပိုင်းမှာ လည်း အဲဒီလောက်ပဲ ... မပိုလာဘူး ... ကိုယ့်ဘဝအတွက်လည်း စိတ်ချရတယ် ... ကိုယ့်မိဘကိုလည်း လုပ်ကျွေးနိုင်တယ် ... ကျွန်မ ဘာကြောင့် မလုပ်ရမှာ လဲ ... ရပ်တန်းက ရပ်ရမယ့်တစ်နေ့ကို မရောက်မချင်း ကျွန်မကတော့ ရှေ့ဆက် ချီတက်နေမှာ ပဲ ... မမ ကျွန်မ ဆီ တစ်နေ့ သတင်းကြားတာနဲ့ ရောက်လာနိုင်တယ်ဆိုတာလည်း ကြိုတွက်ထားမိပြီးသားလေ ... ခုလို ရှင်းပြလိုက်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားပါတယ် "

လုပ်ငန်းခွင်မှာ ရော ... လူမှုရေးနယ်ပယ်မှာ ပါ အဘက်ဘက်က ထက်မြက်လှပါသည် ဟု အများက ချီးကျူးတာကိုပဲ ခံနေရကျ "နွယ်ထားနှစ်မ" ဟာ ဒီတစ်ခါမှာ တော့ သူ့အယူနှင့်သူတော့ တစ်ဖက်သတ် မှန်ကန်နေကာ ပြတ်သားရဲရင့်လှသော သူငယ်မလေးရဲ့ စကားများ အောက်မှာမှ င်သက်မိသွားရလေသည်။ ။

"မိုးလင်းကမိုးချုပ် သူ့အပါးမှာ သူ့စကားနာခံ ... သူကြိုက်တာ စီမံနိုင်ဖို့ အရပ်တစ်ရပ်လို ခစားအဖော်ပြုပေးနေရတဲ့ ... သူ့အတွဲ" တဲ့ ... ။

ဟင်း ... ။ ထားက တစ်ချက်တည်းနှင့် ပင် 'ဒိုင်း'ခနဲ သဘောပေါက်သွားရပြီ။

"ကိုယ့်စီးပွားရေး ကိုယ်လုပ်ပါရစေဦး ... ကိုယ့်လုပ်ငန်းတွေကို ကြီး

ကျယ်လာအောင် ထူထောင်ခွင့်ပြုပါဦး"

လို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်နဲ့ ကိုယ့်အလုပ်အတွက်ပဲ အတ္တမာန ကြီးချင်ခဲ့တဲ့ ထားကို သူက ကောင်းကောင်း ပညာပြချင်တာမျိုးပေါ့ ...။ "ကိုယ့်ရဲ့ ဇနီးဟာ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အဖော်အဖြစ်နဲ့ ကိုယ့်ဘေးမှာ အမြဲရှိနေရင် တော်ပြီ" လို့ ဆိုခဲ့သူကြီးကို ကောင်းကောင်း ဆန့်ကျင်ခဲ့တဲ့ "ထားနှစ်မ" ကို ဖြစ်တဲ့ နည်းနဲ့ အနိုင်ယူ ဆန္ဒဖြည့်ချင်တဲ့ စိတ္တဇပေါ့။

"မင်းတို့ အချင်းချင်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လုံးလုံးကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ကြဘူးလားဟင် ... ဟုတ်ပါ့မလား"

"ကိုကြီးက ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် အမြဲနိုင်ပါတယ် မမရယ် ... ကျွန်မကတော့ သူဌေးမင်းကတော်အဖြစ် စိတ်ကူးယဉ်ခွင့်မရှိတဲ့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် နားလည်ရမှာ ပေါ့ ... ဒါအလုပ်ပဲ"

"စိတ်ကူးယဉ်ခွင့်ရှိခဲ့ရင်ကော"

သူငယ်မက ထားကို အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာ လိုက်ကပ်ဖဲ့တိုက်ပြီး မေးနေတာ ... ဟု ယူဆပုံနှင့် စိမ်းစိမ်းကြီး စိုက်ကြည့်နေသည်။ ထားကလည်း သူငယ်မလေးရဲ့ မျက်ဝန်းထဲကတစ်ဆင့် အသည်းနှလုံးထဲထိ လှမ်းကြည့်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေမိသည်။ ။ အဘက်ဘက်ပြည့်စုံပြီး ရုပ်ရည်ပါ ချောမောတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်လေကွယ် ... ဆယ်ကျော်သက်တို့ ရဲ့ စိတ်ကစားနည်းမျိုးလေးလောက်နဲ့ ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ... မင်း စိတ်မယိုင်ခဲ့မိဘူးလား။

"မင်းကို သူက တစ်လ ဘယ်လောက်ထောက်ပံ့သလဲ"

"ပုံမှန်မရှိပါဘူး ... တစ်သောင်း ... တစ်သောင်းခွဲဖြစ်တဲ့ လတွေလည်း ရှိတယ် ... ဆန်ဆီ ကြိုသလို ဝယ်ပေးတာလည်း ရှိတယ် ... တစ်ခါ

တလေ ... အဖေတို့ အမေတို့ နေထိုင်မကောင်းကြတဲ့ လတွေဆို ဆေးဖိုးနဲ့ ဘာနဲ့ ဒီထက်ပိုသွားတာပေါ့။"

ဘယ်လောက်ပင် လခစားသဘာ ခန့်ထားကာ လက်ဖျားနှင့်မထိပါဘူးဟု ပြောပြော ... ဖြစ်နေပုံကြီးကတော့ ... ‘မထင်မရှားမိန်းမ’ မျိုးဆန်ဆန် မိသားစုကြီးတစ်ခုလုံးကိုပါ တာဝန်ယူထားပုံမျိုးကြီးပါတည်း။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဒီလောက်ဆွဲဆောင်မှုအား ပြင်းထန်နေတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကို "ကာယကံမမြောက်တောင် ... ဝစီကံ ... မနောက်တို့ နှင့် ကိုကိုကြီးက မပြစ်မှားဖူးပါဘူး။" ဟု ကျိန်တွယ်ပြောရင်တောင် ထားမယုံကြည့်နိုင်ပါ။ ဝစီကံနှင့် မနောက်ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တောင်မြောက်နေနိုင်ပေသည်။ ။

ထားက အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကိုပဲ သဘောတကျနှင့် ပြုံးလိုက်မိ၏။

ဘာကြောင့်ရယ်မသိ ... ။ လိမ်ညာခြင်းလည်း ဖြစ်နေနိုင်သော ဒီကလေးမရဲ့ စကားတွေကို ထားက တစ်ထိုင်တည်းနှင့်ကို မျက်စေ့မှ ဝတ်ယုံကြည်သည်။ ဒီကလေးမရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ‘မစင်ပုပ်အတွင်းမှာ ပဲအမြဲ ပျော်နေချင်တဲ့ လောက်တစ်ကောင်’ ရဲ့ မျက်လုံးမျိုးတွေ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ... အခွင့်ရရင် ရသလို ရုန်းထွက်သန့်စင်ချင်နေတဲ့ ပုံစံမျိုးလေးပါ။ ဒီကောင်မလေးဟာ ထားလိုချင်သည့် ပုံစံမျိုးလေးနှင့် ကွက်တိပဲဖြစ်နေသည်။ မပျက်စီးသေးပေမယ့် သာမန်မိန်းကလေးတွေ စိတ်တောင်မကူးရဲသည့် အလုပ်မျိုးကို မျက်စိစုံမှ ဝတ်ကာ လုပ်ဝံ့သူလေ ... ဘယ်ကများ သွားရှာတွေ့လာပါလိမ့် ... တော်လှချည့် ကိုကိုကြီးရယ် ... ။

ထားက သူ့ကို ရုန်းထွက်ခွင့်ပေးရမည်။ သို့သော် ... အဲဒီလို ရုန်းထွက်ခွင့်အတွက် ထားဘက်ကိုလည်း သူပြန်ကြည့်ကာ ထားဆန္ဒများ

အောင်မြင်အောင် သူပြန်သိတတ်ရပေမည်။ ပြောပြီးပြီလေ ... ထားဟာ သာမန်လူတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးထက် ဘာမှ ပိုပြီး မမြင့်မြတ်ပါဘူးလို့ ...
။ ပုပ်စရာရှိပုပ်မည်။ ညစ်စရာရှိညစ်မည်လေ ... ဒါပဲပေါ့။

"မင်းကို တို့ တစ်လနှစ်သောင်းပေးမယ်"

ကောင်မလေး 'ဆတ်' ခနဲ ဖြစ်သွားသည် ။

"ငွေပေးရှောင်ခိုင်းစရာမလိုပါဘူး မမ ... ကျွန်မ ပြောပြီးပြီ ... ကျွန်မ ရဲ့ နေရာဟာ ဘာမှ မရှိဘူးလေ ... ဒါအလုပ်ပဲ ... အလုပ်ရှင်ကဖြုတ်ရင် ထွက်ရုံပဲ"

" မဟုတ်ဘူး ... မင်းကို တို့ ရဲ့ အလုပ်တစ်နေရာမှာ ခန့်ပေးမယ် ... ဘာမှ မလုပ်ရဘဲ လခရနေမှာ မဟုတ်ဘူး ... လခနဲ့ တန်အောင် သေလှအောင် မင်းအလုပ်လုပ်ရမှာ ... မင်းကို မင်းလိုချင်နေတဲ့ အလုပ်ကောင်းကောင်း တစ်ခုကို ပေးနေတာ"

ချားကိုးလ်ရဲ့ မျက်နှာဟာ ယုံကြည်ခြင်း မျှော်လင့်ခြင်းတို့ နှင့် တလက်လက်တောက်ပတက်ကြွလာသည် ။ သူ့မကောင်းမှုတွေ သူပြန်ဖော်ပြနေရသလို ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အချိန်တုန်းကတောင် မျက်နှာ တစ်စက်မှ မပျက်ခဲ့တဲ့ ရဲရဲရင့်ရင့် ကောင်မလေးက ခုကျမှ တုန်လှုပ်ကာ မျက်ရည်ရစ်ဝိုင်းချင် လာပုံရသည် ။

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ မမရယ် ... ကျွန်မကို ယုံကြည်ပြီး အလုပ်ပေးမယ့် မိန်းမအလုပ်ရှင်မျိုး ကျွန်မ မျှော်လင့်ခဲ့တာကြာပါပြီ ... မမရဲ့ ဖြူစင်တဲ့ စေတနာကို ကျွန်မ ကျေးဇူးသိတတ်မှာ ပါ ... ကျွန်မ ကိုကြီးကို လုံးလုံးအဆက်အသွယ်မလုပ်ဘဲ နေပြပါ့မယ်"

"သိပ်ကြီးမချီးကျူးနဲ့ ကွယ် ... တို့ က မင်းပြောသလောက် မဖြူစင်

တာ တို့ ကိုတို့ ပဲသိတယ် ... ကိုကိုကြီးနဲ့ လည်း လုံးလုံးကြီး အဆက်အသွယ်ဖြတ်ဖို့ ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး ... တို့ တွေရဲ့ လုပ်ငန်းနှစ်ခုက တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု အဆက်အသွယ်ရှိနေကြတာ ... လုပ်ငန်းသဘောအရ တော့ အမြဲထိတွေ့ ဆက်ဆံနေရဦးမှာ ပဲ"

ကောင်မလေးကြည့်ရတာ ဇေဝေဇဝါနှင့် သိပ်ကြီးခေါင်းရှင်းပုံမရ။ ကိုယ်နှင့်လက်ထပ်မည့် ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ အဖော်အတွဲဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေးကို ထိုယောက်ျားနှင့်ဝေးရာဆီသို့ ကန်ထုတ်မပစ်ဘဲ ထိုယောက်ျားနှင့် အမြဲဆက်ဆံနေရဦးမည့်နေရာတစ်ခုမှာ အလုပ်ပေးလိုက်တဲ့ သဘောကို လုံးလုံးကြီး နားလည်နိုင်ဟန်မတူပေ။

သို့သော် ကောင်မလေးမှာ စဉ်းစားနေချိန်မရှိ။ ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီး ပညာမဲ့ဥစ္စာနေမဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အတွက် ... ကိုယ်နဲ့ စိတ် မပျက်စီးရရုံမက နာမည်တစ်လုံးကိုပါ အဖတ်ဆယ်ယူနိုင်မည့် အလုပ်ကောင်းတစ်နေရာ ရှိနေပြီဆိုရင် ဘာကြောင့်များ တွေဝေအချိန်ဖြုန်းနေရဦးမည်လဲ ... ။

"ကျွန်မ ... ကျွန်မ ... မမပေးမယ့်အလုပ်ကို လိုချင်ပါတယ် ... မမခိုင်းသမျှကို မညည်းမညူဘဲ တာဝန်ကျေကျေနဲ့ သစ္စာရှိရှိ ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်"

"ရော့ ... ဒီလိပ်စာအတိုင်း မင်း မနက်ဖြန်ကစပြီး အလုပ်ဆင်းနိုင်ပြီ ... မင်း အဲဒီရုံးမှာ ဒေါ်ခန့်ခန့်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကိုရှာပါ ... ပြီးရင် သူ့ဆီက ယူနီဖောင်းထုတ်ပြီး သူခိုင်းတဲ့ နေရာမှာ အလုပ်ဝင်လိုက်ရင် ပြီးပြီ ... မင်းရဲ့ လခတွေဘာတွေအကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောပြစရာမလိုဘူးနော် ... အော် ... နောက်တစ်ချက် ... မင်းက ဟိုမှာ အလုပ်ဝင်ခဲ့တာပါဆိုလို့ အဲဒီအလုပ်ရှင်ကြီးကိုလည်း ထွက်ပါပြီ ဘာညာ

သွားအကြောင်းကြားနေစရာ မလိုဘူး ... ရှင်းရဲ့ လား ... သူနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ မမ ..."

"မနက်ဖြန်တော့ ကိုယ့်ဘာသာလာခဲ့ပါ။ နောက်နေ့တွေကျတော့ အသွားအပြန် ဖယ်ရီရှိမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့"

တကယ်တမ်း တည်တန့်သန့်စင်ချင်သူလေး ဆိုရင်တော့ မနက်ည အသွားအပြန်မှာ လူရည်သန့်ယောက်ျား ကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ကားအကောင်းစားကြီးတစ်စီး ရပ်ကွက်ထဲ ဝင်ထွက် ကြိုပို့နေတာနဲ့ စာရင် ... ဖြတ်လတ်တက်ကြွသော တူညီဝတ်စုံဝတ် မိန်းကလေးများ ချည်းသာပါမည့် ဖယ်ရီစုတ်စုတ်တစ်စီးပေါ် ပါသွားရသည့်အဖြစ်ကိုပဲ ဂုဏ်ယူရင် ကော့နေချင်လိမ့်မည်။

"ကဲ ... ဒါဖြင့် တို့ မင်းကို အိမ်ပဲပြန်ပို့တော့မယ် ချားကိုးလ် ... အဲလေ ... မဦးချစ်"

"ခေါ်ပါမမရယ် ... ရပါတယ် ... ဒီနာမည်ကတွင် နေပြီပဲ"

"အဲဒါလေးလည်း တစ်ဆိတ်သိချင်လို့ ... အဖေ အမေကပေးထားတာလား"

"ဟင့်အင်း ... ကိုကြီးပေးခဲ့တာပါ"

ထားမျက်ခုံးလေးတွေ မြင့်တက်သွားရသည် ။ တစ်ရပ်ကွက်လုံးမှာ ပါ တွင် သွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တာ နည်းတဲ့ အရည်အချင်းလား ... သူဘယ်လိုများ ဖန်တီး ယူပါလိမ့် ... ။ အံ့ဩစရာ ... ။

အေးလေ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... အဲဒီလောက်ထိအောင် ပတ်သက်ခဲ့တယ်ဆိုလည်း ... တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ ပိုကောင်းနေတာပါပဲ။
